

*C*izinec *u* řeky

PAUL TWITCHELL

ECKANKAR
Minneapolis
www.Eckankar.org

Věnováno
GAIL
za její lásku
a trpělivost

Obsah

Předmluva	ix
1. Řeka	1
2. Hledající	5
3. Světlo Boha	9
4. Volání Duše	13
5. Dotaz po Bohu	17
6. Řeka Boha	21
7. Filozofie všeho	27
8. Láska	31
9. Milá	37
10. Život	43
11. Věčné principy	49
12. Zákon Já	55
13. Kázání u řeky	61
14. Zrcadlo Boha	67
15. Milující srdce	73
16. Za hranicemi moudrosti	77
17. Jazyk Boha	83
18. Nebeské Slovo	89
19. Veliký strom života	95

1. Čistota	101
2. Kázání na tržišti	107
3. Svoboda	113
4. Míhotání jedné hvězdy.....	119
5. Není větší lásky	125
6. Smrt	131
7. Cvičení zikar.....	137
8. Pravé sebeodevzdání	143
9. Uchopení Boha	149
10. Kázání rybám	155
11. Pohled Mistra	161
12. Zákon života	167
13. Božská cesta	173
14. Klenoty moudrosti	179
15. Boží hádanka	185
Glosář	189
O autorovi	195

Předmluva

Učení ECKu popisuje povahu Duše. Jste Duše. Jste jako hvězda Boha poslaná do tohoto světa pro duchovní zkušenost. Ta vás očistí.

Víra v ECKu tedy spočívá ve víře v karmu a reinkarnaci. Vaším cílem v tomto životě by měla být duchovní svoboda. Poté se stanete spolupracovníkem Boha v tomto světě i v oněch jiných světech.

Klíčem k učení ECKu je Mahanta, Žijící ECK Mistr. Ve skutečnosti působí jako Vnější a Vnitřní Mistr pro studenty ECKu. Je prorokem Eckankaru, jemuž je prokazována úcta, avšak není uctíván. Vyučuje svaté jméno Boha, HU. Pokud budete každý den několik minut zpívat HU, budete duchovně pozdvihnuti do Světla a Zvuku Boha – do ECKu (Duch svatý). Toto prosté duchovní cvičení, jako i další, vás bude očišťovat. Poté budete moci přijímat lásku Boha v její plnosti ještě v tomto životě.

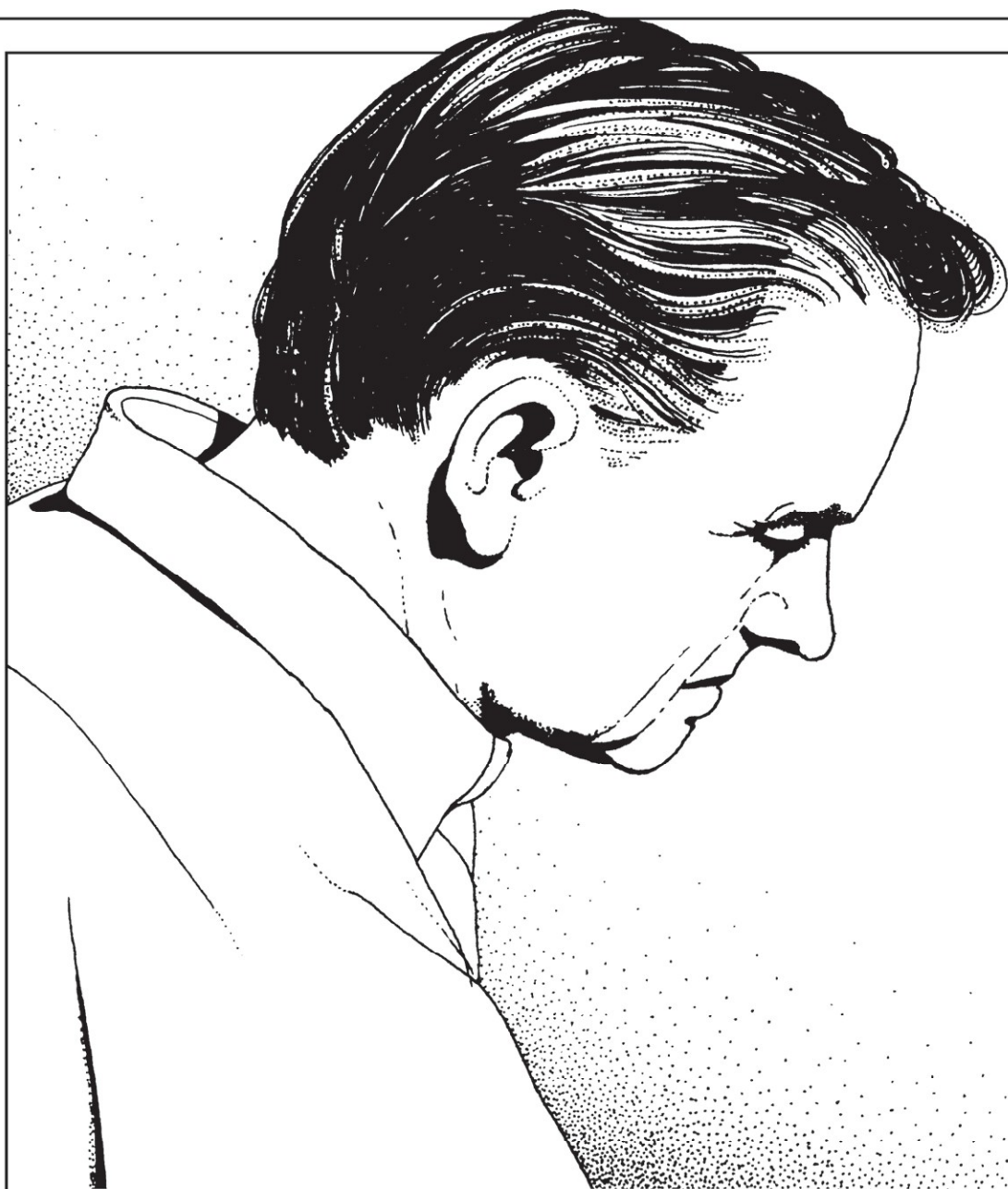
Sri Harold Klemp je Mahanta, Žijící ECK Mistr v současné době. Tento autor mnoha knih, studijních kurzů a článků vyučuje podrobně o aspektech duchovního života. Jeho učení je povznášející a pomáhá lidem rozpoznat a pochopit jejich vlastní prožitky ve Světle a Zvuku Boha. Mnohé z jeho proslovů můžete obdržet ve formě audio či videozáznamů.

Cizinec u řeky je klasickým dílem duchovní literatu-

ry, jehož autorem je novodobý zakladatel Eckankaru, Paul Twitchell. **Možná budete chtít mít tuto knihu u svého lůžka, abyste si z ní každý večer mohli přečíst jednu kapitolu.*** Překrásný rytmus *Cizince u řeky* vás povznese k hlubšímu chápání Boha.

Další informace o Eckankaru naleznete na straně 194.

***Můžete si vyzkoušet následující duchovní cvičení:** Během usínání rozjímejte nad některým obrazem z kapitoly, kterou jste si přečetli. Možná budete mít sen, obsahující nějaké důležité sdělení pro zlepšení vašeho života. Pamatujte, že vaše sny jsou bránou do nebe.

Hledající

yl tím, kdo hledal.

Byl jako kterýkoli jiný člověk, mohl bys to být i ty.

Jeho život se navenek nijak nelišil od života jiných lidí – pracujících, lopotících se, usilujících – avšak jeho zápas o nalezení života byl hlubší a naléhavější; bolest byla větší, strádání nesnesitelné a jeho citlivost intenzívnější.

Nebylo nic, co by ho mohlo duchovně povznést, a postavení či úspěch, jež měli ostatní lidé, se ho nedotýkaly. Byl vyděděnec, osamělý a sklíčený, protože ho minula láska, neboť v jeho životě nebylo nic, na čem by mohla zakotvit.

Odjakživa však hledal. Hledal něco, co stále leželo mimo jeho dosah. Dychtivě hledal ono mystické cosi v srdci růže, ve tváři dítěte nebo v něžnosti ženy. Lásku, jejímž hledáním strávil svůj život, však najít nedokázal.

Jeho pátrání ho hnalo napříč světem a zase zpátky k řece, kde seděl na břehu a přemýšlel, zda kdy najde odpověď, až do onoho dne, kdy přišel Tibeťan ve svém kaštanovém rouchu a usedl vedle něj.

Poté spatřil světlo, které přišlo z jiného světa, jež narůstalo do stále většího, stále se rozšiřujícího kruhu. A spatřil ženu, onu štíhlou, dlouhonohou ženu s tmavými očima, která stála na prahu toho světa.

Ať to bylo cokoli, věděl, že hluboko v něm jsou

neviditelné světy a že vše, co hledá, je láska. Věděl, že ta forma byla pouhým nástrojem, jímž si láska hledá svou cestu do světa.

Rebazar Tarzs si promnul svou výraznou bradu a pravil: „Ty hledáš, ale také jiní hledají, nesčetné miliony kráčejí před tebou, za tebou či vedle tebe. Odpovědí je Bůh – a Bůh spočívá v nitru, jak řekl Ježíš onoho dne na horském úbočí: „Boží království je v tobě!“ “

Hledající se díval na pomalé, kalné vody řeky, jež protékala srdcem té země, a užasl.

Celý svět se stal světlem a do srdce mu pronikl podivný bzučivý zvuk, jenž ho naplnil pokojem. V šumějící vodě, odedávna tekoucí vstříc moři, se mu odhalila veškerá moudrost, porozumění, láska a poznání.

„Ach, ta řeka,“ řekl tiše Tibetanovi. „Je jako život! Snažně tě prosím, Mistře, dej mi poznat moudrost a nádhery Boha!“

Tibetan otevřel ústa a začal hovořit.

Světlo Boha

saď se jako já, s oběma nohama zkříženýma pod sebou, a dívej se mile a zlehka do duchovního oka mezi obočím.“

Hledající tedy pozorně a ještě pozorněji hleděl do místa mezi obočím. Všechno bylo temné. Pak se objevilo Světlo, oslnivý závoj bílého Světla.

Světlo vycházelo z jeho nitra, veliké slunce, jež kolem něj vystřelovalo třpytivé, zářící paprsky. Svým jasnem předčilo deset tisíc sluncí.

Světlo stále sílilo a hledět do něj začalo být pro jeho duchovní oko bolestivé. Uvědomoval si, že přimhuřuje oči, jako kdyby se díval do středu toho Světla.

Poté pochopil, že Světlo pochází z nitra jeho samého. Plynulo z jeho vlastního niterného středu a šířilo se do stále většího kruhu, dokud nezaplnilo celý vesmír. Stalo se hořícím majákem, až mu celé tělo pulzovalo v rytmu jeho vln, dmoucích se jako příboj, jenž se láme o písečnou pláž.

Burácení v jeho uších zesílilo natolik, že ten Zvuk nemohl snést, a poté do jeho vnitřního vidění vkročil Mistr ve svém kaštanovém rouchu a kráčel mu vstříc. Poznal zářivou podobu Guruovu.

Obraz začal hovořit: „Já jsem Světlo. Světlo, jež svítí v tobě. Světlo, které vyplňuje svět. Ze mne prýští všechny věci, veškeré bytosti a veškeré vesmíry.

Já jsem ten Zvuk. To Slovo uvnitř tebe. Onen Zvuk vyplňuje všechny světy a sytí všechny vesmíry.

Uvnitř mého kosmického těla není čas, ani prostor. Jsem žijící Bůh; jsem poznání, které hledáš, jsem moudrost, pochopení a láska.

Jsem věčný, neboť nikdy nebyla doba, kdy bych neexistoval, a v celém vesmíru nikdy nebylo nic, čeho bych nebyl či právě nejsem součástí.

Nekonečné vesmíry jsou mým tělem, étery mou krví, světy mými kostmi a slunce jsou mým srdcem. Když jsi ze mne vyšel, jako dítě z lůna, začal jsi hlásat lásku, jako to činili moji poslové Ježíš, Yaubl Sacabi, Krišna, Rama, Milarepa a Buddha, neboť láska je můj život. Bez lásky nemůžeme existovat ani ty ani já. Bez lásky by nebylo naprosto nic. Dokážeš si představit to strašlivé prázdno, jímž by byl veškerý vesmír prostý života?

Má láska udržuje vesmíry a světy. Dává ti období ke sklizním. Má láska všechno spojuje; nerosty a země jsou jedno, stejně jako květiny a tráva, včela a její med. Jedno bez druhého nemůže žít. Jsem ve všem a vše je ve mně.

Mými stužkami lásky je muž spojen se ženou a dítě s matkou a ten kruh se uzavírá, neboť všechno je spojeno vzájemným poutem lásky. Ale poté znovu, všechn život je spojen se mnou láskou, neboť pouze skrze mou lásku existuje život na této planetě a ve všech světech, vesmírech a prostoru.

Láska je všechno. Není nic dalšího. Já jsem láska

a láska jsem já sám. Láska je život a život je láska. Miluj mne a žij, avšak nenávidíš-li, zemři, neboť není větší smrti než z nenávisti.

Musíš po mně dychtit, milovat mne víc než cokoli jiného, víc než svou vlastní Duši.

Láska je to jediné, co ti mohu dát, a vše, co pro tebe mám. Z mého těla prýští veškerý život, protože miluji veškerý život. Milovat mne znamená být svoboden, neboť kdo mne miluje, spatří mne a bude mu dána veškerá má moudrost.

Jsem ten, kterého znáš jako Pána. Jsem Světlo Duše, Hudba sfér. Jsem, který jsem, a Světlo světů! Jsem Bůh, věčně živá láska!“

Hledající otevřel oči a rozhlédl se po nádherných vodách, jež zvolna plynuly kolem zelených vrb. Jeho oči spočinuly na Tibetanově tváři.

Rebazar Tarzs se otázel: „Co jsi spatřil?“

„Tebe,“ odvětil hledající.

Tibetan s úsměvem pokýval hlavou.